

Héctor Villalba i Eduardo Zaplana. En els darrers quatre anys el País Valencià ha estat governat pel PP amb el suport d'UV.

País Valencià: campanya calenta

Els pronòstics que auguraven fa uns mesos una majoria del PP en les pròximes eleccions del dia 13 de juny, han anat diluint-se lentament davant de factors com el tancament de les crisis dels partits d'esquerra o l'emergència del nacionalisme valencià.

En tan sols unes setmanes, analistes polítics, periodistes i partits han reelaborat els seus pronòstics sobre els resultats de les eleccions del pròxim 13 de juny al País Valencià.

Molts dels qui auguraven una majoria absoluta del Partit Popular (PP) ja no ho tenen clar, de la mateixa manera que dubten ara que Unió Valenciana (UV) es quede fora de les Corts valencianes. Altres creuen fins i tot que el PSPV-PSOE revifarà espectacularment de la mà d'Antoni Asun-

ción o fins i tot que el Bloc Nacionalista Valencià obtindrà representació, aquesta vegada sí, a les Corts Valencianes.

En tot cas, poques coses es poden dir del cert, llevat que aquesta és una campanya electoral molt calenta.

El PP anuncia victòria segura.

El PP ha anat anunciant en els darrers dies la seua victòria rotunda en clara sintonia amb els sondeigs fets pel seu entorn mediàtic. Segons aquestes previsions el partit

d'Eduardo Zaplana traurà molts punts d'avantatge als socialistes i a la resta de formacions.

No obstant això, altres estudis i indicadors posen en dubte aquestes càbales. Precisament el diari *El País* es feia ressò al març passat d'un rigorós estudi elaborat per la Universitat d'Alacant i dirigit pel doctor Antonio Alaminos que vaticinava una derrota parcial del PP a la província d'Alacant. Segons l'estudi, el PSPV-PSOE milloraria els resultats de l'any 95 perquè acapararà la majoria del vot dels

nous electors i consolidarà el vot útil, entre altres factors. L'enquesta també posava de relleu un lleuger ascens del Bloc Nacionalista Valencià. Si es concreta, doncs, aquesta tendència a tot el País Valencià, el PP quedarà lluny d'aconseguir l'hegemonia. De moment els populars han jugat a desgastar tant com han pogut la formació UV a força d'arrabassar-li protagonisme ideològic i, segons sembla, també han prestat suport a dues escissions del partit d'Hèctor Villalba (Alternativa Valenciana i Iniciativa de Progreso) per tal de provocar la divisió interna. De fet, la darrera formació esmentada, capitanejada per Rafael Navarro, ha aconseguit introduir elements de discòrdia en UV, on en aquests moments es viu una batalla interna entre els seguidors de Fermín Artagoitia –secretari general d'aquest partit que ha aconseguit duplicar el nombre de llistes municipals d'UV omplint-les d'ex-membres del CDS– i Tàrsilo Piles, president provincial amb forts suports en l'entorn més anticatalanista d'UV. Navarro ha acusat públicament Villalba d'haver malmagastat els diners que gestiona com a president de les Corts i ha insinuat també l'existència de negocis tèrbols en Cuba en mans de Tàrsilo Piles. José Maria Chiquillo, diputat regionalista al Congrés dels diputats, ha assegurat ara fa uns dies que el PP es troba darrere d'aquesta campanya de desprestigi auspiciada per Navarro.

D'altra banda, el PP s'ha endut a les seues files nombrosos dirigents d'UV, com ara l'ex-consellera d'Agricultura Maria Àngels Ramon Llin –que anirà de número quatre en les llistes del PP per València–, els regidors de la ciutat de València Juan Vicente Jurado o Mayren Beneito, sense destinació de moment, i també molts afiliats del partit regionalista.

A pesar de tots aquests greus problemes, les enquestes publicades en les darreres setmanes en la premsa valenciana asseguren que els regionalistes superaran amb escreix la barrera del 5% necessària per a obtenir representació a les Corts valencianes.

El PP intenta per tots els mitjans fagocitar el vot d'UV, un aliat incòmode que no li permet assolir el poder absolut.

La incògnita dels partits d'esquerra. Pel que fa als partits d'esquerra, sembla que torna l'optimisme després d'una època de crisis tan greus com la dimissió del candidat socialista Joan Romero, l'escissió de Nova Esquerra (NE), que va abandonar Esquerra Unida (EU), o la marxa dels Verds (EV) d'aquesta darrera formació. Així el nou candidat del PSPV-PSOE, Antoni Asunción, creu que el seu partit –que concorrerà a les eleccions coalitzat amb NE– encara arribarà a temps de guanyar les eleccions. L'eufòria d'Asunción, però, difícilment aconseguirà que els mitjans de comunicació públics en mans del PP parlen d'ell o que determinats sectors del seu partit vinculats a l'ex-

secretari general, Joan Romero, es prenguen la campanya amb el seu mateix entusiasme.

D'altra banda, el candidat d'EU, Joan Ribó, està convençut que el su partit mantindrà els resultats de l'any 95, és a dir, deu diputats a les Corts. Caldrà veure, però, quines conseqüències tindrà per a la coalició l'escissió de NE i l'abandó dels Verds, que han optat per concorrer a aquests comicis amb el BNV. Aquest partit ha assegurat, per boca del seu líder, Pere Mayor, que superarà la barrera del 5% i entrarà a les Corts valencianes. Superen o no la barrera del 5%, els nacionalistes han estat capaços almenys de transmetre durant aquest mesos la idea d'un partit que emergeix. Adquisicions com la d'Alfons Llorenç o Joan Lluís Peris, profusió d'actes amb un marcat caràcter centrista i institucional, entre altres recursos, han format part d'aquesta estratègia.

Tots els escenaris resten, doncs, oberts: d'una majoria absoluta del PP, passant per una legislatura amb una composició a les Corts molt semblant a l'actual fins a la perspectiva d'una Generalitat governada per una terna de partits d'esquerra o, fins i tot, de partits d'esquerra amb el suport dels regionalistes. La resposta: el 13 de juny.

Francesc Viadel

Els principals dirigents dels partits de l'esquerra, reunits poc després dels comicis que van donar la victòria al PP. La divisió de l'esquerra pot propiciar la victòria de Zaplana.